

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 35/2020
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача мал. АА из ..., ул. ... број ..., кога заступа законски заступник отац ББ, чији је пуномоћник Бранимир Радовановић, адвокат из ..., ул. ... број ..., Пошт. фах ..., ..., одлучујући о жалби предлагача поднетој против решења Управног суда Р4 У 384/19 од 18.02.2020. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 04.06.2020. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

I ЖАЛБА СЕ УВАЖАВА И ПРЕИНАЧУЈЕ решење Управног суда Р4 у 384/19 од 18.02.2020. године, тако што се:

Усваја приговор предлагача и утврђује да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету III-1У 19756/18.

Налаже се судији известиоцу у предмету Управног суда III-1У 19756/18 да, у року од три месеца од дана достављања овог решења Управном суду, оконча поступак по тужби у овом предмету, као и да, у року од 30 дана по истеку рока за одлучивање о тужби у том предмету, обавести председника Управног суда о предузетим наложеним мерама.

Обавезује се Република Србија да предлагачу на име трошкова по приговору исплати износ од 6.000,00 динара, који ће бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, у року од 15 дана од дана подношења захтева за исплату.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Република Србија да предлагачу на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 12.000,00 динара, који ће бити исплаћен из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова, у року од 15 дана од дана подношења захтева за исплату.

Образложење

Предлагач је дана 10.03.2020. године, поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 384/19 од 18.02.2020. године,

којим је одбијен његов приговор ради убрзања поступка у предмету Управног суда III-1У 19756/18, као неоснован.

Предлагач у жалби наводи да је у предмету који се води пред Упрвним судом III-1У 19756/18 суд у потпуности био пасиван у периоду од годину дана. Образлаже то чињеницом да је тужени орган дана 27.02.2019. године доставио суду одговор на тужбу и непотпуне списе предмета, а да је суд тек 03.02.2020. године, након пријема приговора ради убрзавања поступка, наложио туженом органу да достави допуњене списе. Предлаже да Врховни касациони суд усвоји приговор ради убрзавања поступка, утврди да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року и досуди му одређене трошкове на име састава приговора и жалбе.

Поступајући по жалби предлагача, у смислу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95... 106/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) и нашао да је жалба основана.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Одредбом члана 18. став 3. Устава Републике Србије, прописано је да се одредбе о људским и мањинским правима тумаче у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Ожалбеним решењем је одбијен приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда III-1У 19756/18, као неоснован, са образложењем да од подношења тужбе (30.10.2018. године) до подношења приговора (12.11.2019. године), није протекао толико дуг временски период који би довео до повреде права на суђење у разумном року, при чему тај период није пратила неактивност суда, с обзиром да је суд тужбу доставио туженом на одговор и затражио допуну списка предмета. Поред тога, суд је имао у виду и допринос тужиоца дужини трајања спора, који се огледа у

томе што је два месеца након подношења тужбе, дана 26.12.2018. године, суду достављена уређена тужба.

Врховни касациони суд прихвата оцену Управног суда из образложења ожалбеног решења да трајање управног спора у временском периоду од годину дана објективно не представља толико дуг временски период који би довео до повреде права на суђење у разумном року. Међутим, постоје предмети који захтевају приоритетно решавање због неког личног својства подносиоца. Такви су нпр. предмети у којима су подносиоци у поодмаклом животном добу, лица са инвалидитетом, лица потпуно или делимично лишена пословне способности и лица која болују од тешке болести. У овом конкретном случају предмет спора је накнада трошкова набавке медицинско-техничког помагала за малолетно лице које болује од хроничне респираторне инсуфицијенције пропраћене епилепсијом због постојања високе лезије цервикалне кичме и слабости респираторне мускулатуре. Родитељи малолетног предлагача (тужиоца у управном спору) од 2015. године покушавају да од Републичког фонда за здравствено осигурање добију накнаду трошкова за медицинско помагало које су купили својим средствима, а управни поступак су покренули захтевом од 28.03.2017. године. У току управног спора, Управном суду су доставили две ургенције за убрзање поступка (12.04. и 05.09.2019. године), али у списима предмета не постоје докази да је по тим ургенцијама било шта предузето. Управни суд је 27.02.2019. године примио од туженог органа списе предмета и одговор на тужбу, а допуну списка је тражио 21.01.2020. године, дакле, након подношења приговора за убрзавање поступка.

Имајући у виду све наведене чињенице и околности овог случаја, Врховни касациони суд је, на основу члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, усвојио жалбу предлагача и преиначио првостепено решење Управног суда тако што је утврдио да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у поступку који се води пред Управним судом у предмету III-1У 19756/18. Овакву одлуку Врховни касациони суд је донео, поред осталог, руководећи се и судском праксом Европског суда за људска права. Изграђени стандарди Европског суда за људска права налажу да се предмети решавају по приоритету или по посебном значају за подносиоца, а не по редоследу пријема, уколико је суд преоптерећен нерешеним предметима. У предмету *R.P. D. protiv Poljske*, који се односио на тужбу за накнаду штете због погоршања здравственог стања подносиоца после медицинске интервенције, Европски суд за људска права је нагласио да је предмет спора несумњиво од суштинске важности за подносиоца, јер би довео не само до накнаде за бол који је претрпео већ би му та накнада омогућила бољи медицински третман (став 36. пресуде од 19. октобра 2004. године, број представке 77681/01).

Како је овим решењем утврђена повреда права на суђење у разумном року у предмету који није правноснажно решен, Врховни касациони суд је одредио рок од три месеца за одлучивање о тужби у смислу члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року, сматрајући да ће се на тај начин постићи сврха заштите права на суђење у разумном року.

Одлука о накнади трошкова предлагачу за састав приговора и жалбе од стране адвоката донета је на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку сходном применом одредаба чл. 153. став 1, чл. 154. и чл. 163. став 1. Закона о

парничном поступку, а висина трошкова утврђена је према Тарифном броју 13 Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката.

Судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења жалба није дозвољена

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић